

Kilka słów o OPTODYKLEKSJI

OPTODYKLEKSJA- podobnie jak dysleksja, jest zespołem specyficznych trudności w nauce pisania i czytania, które wynikają z zaburzeń widzenia, do których zaliczamy: nieprawidłową akomodację i zaburzone widzenie obuoczne (np. nieprawidłowa konwergencja) oraz nieprawidłowo lub w ogóle niekorygowane wady wzroku. Dziecko nie zgłasza najczęściej żadnych problemów z widzeniem, nie ma świadomości, że widzi nieprawidłowo.

Czym może objawiać się optodykleksja?

Symptomami objawiającymi się **podczas pisania**, mogącymi wskazywać na optodykleksję są:

- Trudności z zapisywaniem „w linijkach”;
- Trudności w przepisywaniu i w pisaniu ze słuchu;
- Opuszczanie liter lub ich drobnych elementów, końcówek i części wyrazów;
- Mylenie liter b-p, d-b, d-g, u-n, m-w, n-w (inwersja statyczna) s-z, dz-c, sz-s, o-a, ł-l, ę-e ;
- Złe rozmieszczenie pracy pisemnej w przestrzeni kartki;
- Dużo błędów ortograficznych – słaba pamięć wzrokowa;
- Zaburzony poziom graficzny pisma;
- Wolne tempo pisania;
- Złe rozmieszczenie przestrzenne prac, liter;

Dziecko z optodykleksją mniej skupia się na lekcji, osiąga niższe wyniki w nauce. Może zgłaszać zwiększoną męczliwość, bóle głowy, przechyla głowę podczas pisania lub czytania. Możliwe są również problemy w koordynacji wzrokowo-ruchowej, orientacji w przestrzeni, ocenie odległości.

Objawy optodykleksji w czytaniu:

Zaburzenia widzenia powodują, że tekst, który uczeń czyta jest niestabilny, rozmazuje się, dochodzi do podwajania liter. Dziecko nie widzi dobrze tekstu, jest zmuszone do wkładania większego wysiłku w czytanie.

- Wolne, „męczące” czytanie;
- Zamienianie i opuszczanie liter, nieprawidłowe odczytywanie całych wyrazów – słaba pamięć wzrokowa;
- Zgadywanie czytanych wyrazów;
- Opuszczanie linijek tekstu lub odczytywanie tej samej po raz kolejny;

- Gubienie miejsca czytania;
- Niechęć do czytania, zwłaszcza głośnego;
- Trudności w zapamiętaniu tekstu- dziecko skupia się na technice czytania i na samym czytaniu, nie rozumie sensu tekstu;

Gdy dziecko jest małe, może bardzo niechętnie podejmować aktywność plastyczną np. nie chce kolorować, wyjeżdża za linię i nie podąża za linią podczas rysowania „szlaczków”. Nie interesuje się literami, próbą czytania. Duże trudności ukazują się podczas gier typu „Memory”, wyszukiwania różnic w obrazkach, nawlekania koralików czy podczas wykonywania różnego rodzaju przeplatanek.

Mózg dziecka jest na tyle plastyczny, że nieprawidłowo rozwinięte funkcje wzrokowe można ćwiczyć – podejmując terapię optometryczną usprawniającą akomodację oczu i widzenie obuoczne.

Aby zdiagnozować u dziecka optodysleksję należy wykonać badanie u optometrysty.

Terapia wzrokowa (ćwiczenia wzrokowe) przepisywana jest przez optometrystów. Terapia umożliwia usprawnianie i leczenie zaburzeń akomodacji oraz widzenia obuocznego. Dzięki odpowiednio dobranym ćwiczeniom możliwe jest przywrócenie wielu nieprawidłowo rozwiniętych lub utraconych funkcji wzrokowych. Terapie wzrokowe największą skuteczność przynoszą u dzieci i młodzieży, mniejszą u osób dorosłych, ponieważ wraz z wiekiem spada neuroplastyczność mózgu i trudniej wyćwiczyć nieprawidłowe funkcje. Odpowiednia korekcja i/lub terapia wzrokowa skutecznie eliminuje objawy optodysleksji.

Opracowała:

mgr Marta Błażyczek- tyflopédagog

Bibliografia:

strony internetowe:
<https://barbarapakula.pl/>;
<https://mojebambino.pl/>;

literatura:
Pakuła Barbara, „Widzenie- procesy i funkcje”;